

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا
 آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

23 Buna benzeyen misalleri çoğaltabiliriz: Biz senden önce hangi memlekete sorumluluk, hesap ve cezayı hatırlatan özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere bir uyarıcı göndermişsek mutlaka oranın şımarık, varlıklı, ileri gelenleri:

“- Biz, babalarımızı veraseten sahip oldukları bir dinî geleneği yaşarlarken, işleyen müesseseleri varken gördük. Biz de, yalnız onların izlerinden gideriz” derlerdi.

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ
 قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٣﴾

24 Gönderilen uyarıcı:

“- Eğer size, bildiğiniz, gördüğünüz babalarınızın yolundan, hayat tarzından daha doğrusunu, hak olanını getirmişsem de mi, bana uymazsınız?” deyince, onlar:

“- Biz sizin özgürce tebliğ ile görevlendirildiğiniz dini kabul etmiyoruz, inkâr ediyoruz” dediler.

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٣٥﴾

25 Biz de onlara layık oldukları cezayı verdik. Peygamberleri yalanlayanların âkibetlerinin nasıl olduğuna ibret nazarıyla bir bak.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٣٦﴾

★ 26 Hani İbrâhim babasına ve kavmine:

“- Benim, sizin taptığınız şeylerle ilgim yok” demişti.

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٣٧﴾

27 “- Ben, ancak beni yaratana kulluk ve ibadet ederim. O, beni doğru yola iletme lütfunda bulunarak önümü, ufkumu aydınlatmaya devam ediyor.”

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٨﴾

28 İbrâhim bu ilkeleri, ardından gelecek olan nesillere, kalıcı-ebedî bir düzen haline getirdi ki, onlar hakka dönsünler, doğru yola girsinler.

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ﴿٣٩﴾

29 Doğrusu ben bunları da, babalarını da, kendilerine gerekçeli, hikmete dayalı, toplumda hakça düzeni gerçekleştirecek hak kitap Kur'an ve hakkı açıklayan bir Rasül gelinceye kadar, dünya nimetlerinden faydalandırdım.

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٤٠﴾

30 Kendilerine hak kitap Kur'an geldiği zaman:

“- Bu akli etki altına alan büyüleyici bir sözdür. Biz onu inkâr ediyoruz” dediler.

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٤١﴾

31 Onlar:

“- Bu Kur'ân, şu iki şehrin birisinden, Mekkeli veya Tâifli önde gelen bir adama, bölüm bölüm indirilmeli, değil miydi?” dediler.

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا
 وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٤٢﴾

32 Rabbinin rahmetini onlar mı taksim ediyorlar? Dünya hayatında onların mâîşetlerini, rızıklarını ve servetlerini aralarında taksim eden biziz.

Allah'ın koyduğu kurallara, insan haklarına riayet ederek birbirlerine işlerini gördürsünler, istihdam etsinler diye, onların bir kısmını maddî-manevî bakımlardan diğerlerinden derece derece üstün kılan da biziz. Rabbinin rahmeti ve merhameti ile muamelesine mazhar olmak, onların kazanıp biriktirdikleri servetten daha hayırlıdır.

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لَبُيُوتِهِمْ
 سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٤٣﴾

33 Bütün insanların küfürde birleşerek bir tek ümmet haline gelmesi söz konusu olmasaydı, nezdimizde bir değer ifade etmeyen dünya zinetlerini, rahmet sahibi Rahman olan Allah'ı inkâr eden kimselere verir, evlerine, gümüşten tavanlar ve üzerine çıkacakları gümüş merdivenler, asansörler yapardık.